

Beste heer, mevrouw.

Al 20 jaar ben ik leerkracht basisonderwijs en op dit moment sta ik aan het begin van thuisonderwijs.

Het basisonderwijs heb ik in al die jaren enorm zien veranderen en helaas niet ten goede. Er kwam vooral meer en meer controle, door plannen en planningen, en daarmee moest ik bewijzen dat ik alles uit alle kinderen haalde wat erin zat. Tegelijkertijd werd ik aan alle kanten gedwongen om op exact die manier les te geven die van bovenaf werd bepaald. Mensen met lijstjes achter in mijn lokaal die bepaalden hoe goed mijn lessen waren, i.p.v. de kinderen en ik. Het vertrouwen in leerkrachten, hun vaardigheden en motivatie, is momenteel minimaal. We hebben niet meer de tijd of de kans elk kind recht te doen, werkelijk aan te sluiten bij hun ontwikkeling en interesses. Om mij heen zie ik heel veel leerkrachten stoppen, hun tijd uitzitten en/of ten onder gaan. Hoe meer men zich ging bemoeien met onderwijs en ging controleren en proberen te beheersen, hoe slechter het onderwijs werd. Nu spreek ik vanuit de leerkracht, maar als leerkrachten zich zo al voelen, hoe moet het voor de kinderen zijn die les van hen krijgen? Leerkrachten zijn te druk met plannen (niet uitvoeren maar schrijven en verbeteren), zenuwachtig voor weer een klassenbezoek, door alle eisen aan de leerkracht en diens lessen is er geen ruimte voor de eigenheid van ieder kind, diens vaardigheden en interesses en leerstijl. Ze zijn verworden tot een beoordeling. Wat een trieste jaren moeten dat zijn binnen die muren voor veel kinderen.

TO daarentegen is juist heel sterk in het kind volgen in diens ontwikkeling, vaardigheden en interesses. In een veilige leeromgeving, thuis of juist niet, in het Nederlands of in een andere taal die beter aansluit bij het kind, of zelfs meerdere talen. Overal waar geleerd kan worden, wordt geleerd. Er wordt geleerd van meerdere mensen, met andere kinderen en ouders samen. Ouders nemen de volledige verantwoordelijkheid voor het onderwijs aan hun kinderen op zich, wat een wereld van verschil is met veel ouders van schoolgaande kinderen. Bij TO hoeft een kind zich niet te bewijzen en bezig te houden met onvoldoendes. Het mag er zo lang over doen als nodig is of juist sneller dan "standaard". Het plezier in leren blijft behouden en het kind groeit!

Juist daarin ligt de kracht van TO. In dit voorstel lees ik echter alleen maar maatregelen die TO proberen te controleren en beheersen zoals bij het (basis)onderwijs. Maar dan met onevenredig strenge gevolgen als niet exact wordt voldaan aan alle eisen. Namelijk het kwijtraken van de vrijstelling als het niet precies goed is of op tijd. Maar dat is dan voor altijd. Geen herkansing. Terwijl het een recht is volgens onze grondwet om TO te geven. Hoe kun je dat nu kwijtraken door een slecht plan? Om mijn lesbevoegdheid kwijt te raken, moet ik het wel vreselijk bont maken als leerkracht! Maar met dit voorstel kunnen veel TO-ouders niet eens starten!

Dit is een voorstel geschreven door mensen die duidelijk de kracht van TO niet zien/begrijpen.

Waarom vooral thuis en niet overal? Waarom les in het Nederlands? Waarom door maar 1 ouder? Waarom controle thuis (en nog wel via chantage: geen toegang tot iemands privéleven is geen vrijstelling meer! Dat mag niet eens!)? Waarom per se met lesmethodes?

Waarom een leerlingvolgsysteem voor maar één of een paar kinderen terwijl de ouder prima zicht heeft op de vorderingen en vaardigheden?

Ik snap het bijhouden van een portfolio. Ik snap een voortgangsgesprek en eventueel begeleiding met en van de leerplichtambtenaar of een beter gekwalificeerd persoon hiervoor (liefst met ervaring in en kennis van TO). Ik snap dat men meer zicht zou willen. Maar maak dan een voorstel in samenspraak met het TO-veld, met de ouders en met de NVvTO. De mensen die weten wat TO inhoudt, die weten wat zou helpen en wat juist niet. Want het TO proberen te beheersen zoals het basisonderwijs, maakt heel veel kapot. In 20 jaar zag ik vooral achteruitgang in het basisonderwijs: in resultaten, in motivatie, in alles. Hoe harder men zich overal ongevraagd mee ging bemoeien, hoe erger het werd. Hoe strenger de regels, hoe minder leerplezier en meer overspannen leerkrachten. Als dit voorstel werkelijk draait om de kinderen, om hen het beste onderwijs te verzekeren, dan is dit niet de manier.

Ik hoop dat u dit voorstel van tafel wilt vegen, een schoon leeg blad pakt en in gesprek met mensen die weten wat TO betekent, een fatsoenlijk voorstel opstelt. En ja, hoe eng ook, dat betekent vertrouwen op de kennis en kunde van anderen en van hen leren en dit niet proberen te beheersen.

Dat zijn we niet allemaal meer gewend, maar men leert als het goed is een leven lang.